

KĘPIATY (1) *ai*

A sg f kępiatą.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „kępa” ‘skupisko gęstych roślin’; tu: porosły gęstymi, kędzierzawymi włosami:

Szereg: »kępiaty a zwiłłany«: Cirrus, Który kępiatą á zwiłłaną głowę ma. Mqcz 54c.

Synonim cf KĘPIASTY.

Cf KĘPIASTY, KĘPISTY

ZZa